

Hanušovice vyhlašují ceny města. Posílejte tipy

(str. 3)

Skatepark je téměř hotový. Otevře se v srpnu

(str. 2)

Hana Kňávová: Andělé symbolizují ochotu lidí pomáhat a lásku k městu

Rozhovor (str. 4)

Tenisové kurty budou na bezpečnějším místě

(str. 5)

► Hana Kňávová vyhotovila dvě sošky andělů, které budou sloužit coby ceny města. Radnice už přijímá tipy na ocenění – může jít o šikovné lidi, významné osobnosti nebo například i celé spolky a organizace.

KRIMI SLOUPEK

Strážníci pomáhali s asfaltováním

Ne, že by městská policie v Hanušovicích přímo novou cestu směrem na Jindřichov asfaltovala, ale v době od 16. do 17. června dohlížela na to, aby na nově položený asfaltový koberec nikdo nešel. Dohled probíhal od sedmé hodiny ráno až do večerních dvaadvaceti hodin.

Porouchaný nákladák ušpinil křižovatku

Městská policie společně s dalšími pracovníky města zajistila 19. června rychlý úklid křižovatky Hlavní a Pražské ulice. V rušném dopravním uzlu došlo k technické poruše nákladáku, v důsledku čehož na cestu vyteklo větší množství kapaliny. Po jejím odstranění byl průjezd křižovatkou opět bezpečný.

Kamery odhalily pachatele

Díky městským kamerám se podařilo odhalit pachatele, který 22. června manipuloval s květinovou výzdobou před objektem MC Hanušovice. Osoba, která navíc tímto způsobem znečistila veřejný chodník, skončila v rukou zákona.

Německý ovčák je zpátky u majitele

Městská policie odchytla 23. června u vlakového nádraží německého ovčáka. Pes ale nezamířil do policejního kotce ani útulku, nýbrž přímo ke svému majiteli, kterému ho předali asistenti prevence kriminality. (jk)

Průtah městem je kompletní

Silničáři dokončili průtah Hanušovicemi. Vloni v první etapě se zaměřili na první část Hlavní ulice a letos v létě dokončili druhou část včetně ulice Jesenické. Město do projektu investovalo milióny korun a další peníze bude investovat dál – například do parkovacích zálivů a chodníků. Náklady na opravu vozovky uhradil Olomoucký kraj. Snímek zachycuje poslední část opravy cesty – pokládání finálního asfaltového koberce. Foto: red

hanušovice

Hanušovice finišují se skateparkem. Brzy se otevře dětem

Dělníci v těchto dnech dokončili stavbu nového skateparku. Veřejnosti se otevře už 1. srpna. Ještě půlku prázdnin si tak mohou děti a mládež užít na novém hřišti.

„Děkuji lidem, kteří se na realizaci skateparku podíleli. Hodně dětí a mladých si přálo mít v našem městě skatepark, a já jsem moc rád, že jim jejich přání můžeme splnit,“ uvedl Marek Kostka, starosta Hanušovic.

Hřiště začali dělníci stavět v průběhu června. „Skatepark splňuje celorepublikové pa-

rametry, takže na něm klidně může vyrůst i nějaká olympijská naděje,“ dodal Jan Jílek ze společnosti JF Construction, která stavbu zajišťovala.

Stavba skateparku vyšla na několik miliónů korun. Podobné sportovní zázemí dosud v Hanušovicích chybělo.

„Samozřejmě, že každý z návštěvníků skateparku bude muset dodržovat provozní řád hřiště a snažit se, aby nerušil okolí. Částečně na to bude dohlížet i naše městská policie,“ dodal starosta Kostka. (jk)

Zahradkáři díky městu vyřeší problém se závlahou

Zhruba sto deset členů má aktuálně zapsaný spolek Zahradkáři Hanušovice. Město mu nově přispělo částkou 170 tisíc korun na pořízení nádrže, která poslouží k zavlažování jedné ze dvou zahrádkářských osad.

„Zároveň plánujeme zpevnit cestu do zahrádkářské kolonie u nádraží. Tuhle investici bychom rádi stihli ještě letos,“ uvedl Marek Kostka, starosta Hanušovic.

Nová nádrž o objemu 23 kubíků vytrhne zahrádkářům trn z paty. Umožní jim totiž kvalitní závlahu pro výpěstky, o které se pečlivě starají. Do nádrže se bude přečer-

pávat voda z vrutu, na jehož vybudování město také přispělo.

„Máme členy napříč všemi věkovými kategoriemi. Zahrádka nabízí kromě relaxace a aktivního odpočinku i ekonomické výhody – vypěstovaná zelenina a ovoce se s tím, co dostanete v obchodech, nedá vůbec srovnat,“ dodala Jana Marešová, pokladní spolku Zahradkáři Hanušovice. (jk)

Slovo starosty

Vážení čtenáři, právě v těchto dnech dokončujeme v Hanušovicích stavbu skateparku, úspěšně probíhá také realizace lávky přes Moravu a dokončili jsme opravu místních komunikací. Hotová je cesta směrem na Jindřichov, teď vybíráme firmu, která v jejím okolí postaví nové chodníky, parkovací zálivy a osadí zeleň. V některých případech jde o projekty, které jsme připravovali dlouhé roky.

Ještě víc nás toho ale čeká. Spoustu prá-

ce máme s papírováním ohledně projektů, na které budeme žádat dotace z programu ŽIVEL. Jedná se o investice, které souvisí se škodami po loňské povodni. Jde například o opravu Sportovní ulice, obnovu sídliště v ulici Zábřežská a na Holbě včetně nového hřiště, opravy poničených chodníků a podobně.

Moc bychom si přáli, aby šlo všechno rychleji, ale všichni víte, jaké to je dnes žádat o stavební povolení. A teď ještě zvažte, že na rozdíl třeba od stavby garáže u vás na dvorku potřebuje město na každou stavební zakázku uspořádat soutěž, vybrat firmu, počkat, jestli se některý z uchazečů

o zakázku neodvolá a tak dále...

Nechci, aby to vypadalo, že si stěžuji. Naopak, chci poděkovat všem lidem, kteří se snaží o to, aby se naše město rozvíjelo i těm, kteří chápou, že to nepůjde ze dne na den. Občas někdo prohodí, že jsme snílci a věříme na zázraky. Ještě před dvěma lety snili naši školáci o novém skateparku. Teď ho mají. Myslím, že není špatné mít velké sny. Horší je nemít sny žádné.

Hezké léto a pěknou dovolenou.

Marek Kostka,
váš starosta

Nový most bude na konci září

Zatím bez větších potíží pokračuje v Hanušovicích stavba betonové lávky přes Moravu. V regionu ojedinělá akce se dostala i do centra zájmu médií – reportáž o projektu odvysílala například Česká televize.

„Lávka je unikátní v tom, že může sloužit i jako krizové přemostění. Protože i když bude běžně určena jen pro pěší a cyklisty, v případě potřeby unese i vozidla do tří a půl tuny,“ uvedl Marek Kostka, starosta Hanušovic.

Železobetonová konstrukce odpovídá požadavkům Povodí Moravy na to, aby odolala velké vodě. Právě lávky a mosty se ukázaly jako naprosto klíčové prvky silniční infrastruktury během povodní, které Hanušovicko postihly vloni na konci léta.

„Doteď jsme pracovali na jednodušší části stavby. Teď, po přípravě bednění se bude dělat samotná mostní konstrukce,“ přiblížil průběh prací Lubomír Kovář, stavbyvedoucí firmy SART, která most v Hanušovicích staví. (jk)

► V polovině července byla lávka těsně před betonáží hlavní konstrukce.

foto:red

Hanušovice vyhláší ceny města. Už můžete posílat tipy na nominace

Hanušovická radnice se letos vůbec poprvé v historii rozhodla vyhlásit ceny města. Nominace, tedy tipy na oceněné, mohou lidé posílat do konce letošního září. Návrhy na ocenění se nemusí týkat jen jednotlivých osob, ale třeba i spolků nebo organizací. Vítěze, kteří obdrží speciální ručně vyráběnou keramickou plastiku, vyhlásí město v průběhu tradiční adventní slavnosti na konci roku.

„Chceme touto formou poděkovat lidem,

kteří se zasloužili o rozvoj našeho města, jeho dobré jméno nebo udělali cokoli jiného a hezkého – například se starají o mládež, kulturu nebo sport, pracují v sociální oblasti nebo pečují o životní prostředí,“ uvedl Marek Kostka, místostarosta Hanušovic.

Radnice každoročně vyhlásí celkem dvě ceny – cenu města, kterou vybere na základě došlých tipů speciálně složená komise, a cenu starosty. O jejím udělení pak rozhodne

přímo starosta.

Nominace mohou lidé posílat na e-mailovou adresu karabcova@mu-hanusovice.cz nebo je zanešt osobně na podatelnu městského úřadu.

„Návrh na ocenění musí obsahovat jméno nominovaného a stručný popis toho, proč je na nominaci navržen. Návrhy stačí doručit do 30. září,“ dodala Věra Karabcová z městského úřadu v Hanušovicích. (jk)

**UZÁVĚRKA NOMINACÍ
NA CENY MĚSTA
DO 30. ZÁŘÍ 2025**

Hana Kňávová: Andělé symbolizují ochotu lidí pomáhat a lásku k městu

Ceny města budou letos představovat dvě sošky andělů. Ocenění se radnice rozhodla udělit vůbec poprvé v historii. Autorkou obou děl je výtvarnice Hana Kňávová, která tvoří na chalupě kousek od Hanušovic, konkrétně ve Vlaském. Jak andělé vznikali, a co vůbec reprezentují? Tohle, i mnohem více se dozvíte v následujícím rozhovoru.

Jak dlouho se výrobě keramiky věnujete?
Více než čtvrt století.

Proč jste si vybrala právě tuhle uměleckou disciplínu? Co Vás na ní nejvíce baví?

Z výtvarných technik, které jsem využívala: koláže, práce s kůží, papírem, textilem, hlínou, mě nejvíce zaujala právě keramika. Práce s hlínou mě oslovila pro její tvárnost, možnost kreativního vyjadřování, při současném zabavení mysli i rukou. Výsledkem je výtvor, který přináší radost.

Jste autorkou cen města Hanušovice. Můžete popsat, proč mají právě tuto podobu, co symbolizují?

Když se řekne anděl, většina z nás si ho spojí se slovy ochránce, pomoc, láska. Anděla jsem zvolila jako poděkování oceněným za jejich ochotu pomoci, aktivitu, pracovitost a lásku ke svému městu. Zlatá kulička symbolizuje zlaté srdce.

Jak vzniká návrh sošky? Je to nějaký spontánní proces nebo spíš promyšlený postup?

Návrhy mých prací vznikají převážně jakosponánníproces. Promyšlenépostupy uplatňuji při individuálních zakázkách. Při zadání tématu si figuru představuji v hlavě, volím druh hlíny, tvar, velikost a postupy. Tak tomu bylo i u dvou návrhů andělů, které jsem předložila ke schvále-

ní městu Hanušovice.

Jak výroba sošek probíhala prakticky?

Když svoji představu anděla vytvořím z hlíny, ještě se s ním několik dnů potkávám v ateliéru. Materiál musí dostatečně proschnout, aby v peci nepopraskal. Anděl zůstává po výpalu v surovém stavu bez glazury. Kulička symbolizující srdce je pozlacená plátkovým 24 karátovým zlatem.

Jaký máte k Hanušovicku a zdejšímu okolí vztah?

Ve Vlaském, které je téměř součástí Hanušovic, má naše rodina chalupu mnoho let. Kromě úžasné relaxace jsme v tomto prostředí po tři roky pořádali festival „Zlaté ruce“, na kterém byla vystavena originální díla malířů, sochařů, kameníků, kovářů, sklářů a keramiků z celé republiky. Nejen festival nás přiblížil k místním lidem. Za ta léta, co sem jezdíme a zažili i tři povodně, můžu říct, že šedé Hanušovice začali rozkvétat. Je zde vidět velký kus práce a úsilí.

Na čem budete pracovat dál?

V současné době dokončím zakázky a budu užívat chvíli volna.

Jak budete trávit letošní dovolenou?

Určitě část léta strávím na chalupě a potom na čas vyměním jesenické kopečky za moře. (jk)

Ptejte se starosty

*Vážené sousedky a sousedé,
milí spoluobčané,*

zajímá vás něco, co se týká života v Hanušovicích? Nebo třeba nevíte, kam se obrátit s prosbou o radu? Teď vám možná vytrhneme trn z paty. Na e-mailovou adresu noviny@hanusovice.info stačí poslat dotaz, který vás zajímá. Na radnici zjistíme odpověď, a tu zde otiskneme, aby se ostatní už nemuseli ptát na totéž.

Dotaz:

Pane starosto, jak pokračuje obnova fotbalového hřiště, které bylo zničeno loňskou povodní? A jaké jsou další plány města v této oblasti? Díky za odpověď.

RK

Odpověď:

Dobrý den,
moc děkuji za dotaz. Vybraná firma už osadila nový trávník a instalovala umělé zavlazňování. Počítáme také se zázemím pro sportovce v podobě mobilních šaten. První výkop by se na nově opraveném hřišti mohl uskutečnit už příští rok na jaře nebo začátkem léta. Trávník totiž musí nejprve dobře zakořenit, aby byl dostatečně odolný a vydržel zátěž během fotbalových utkání. Závlaha a nový pažit nás vyjdou zhruba

na 1,6 milionu korun. Další prostředky investujeme právě do zmíněných šaten a dalšího zázemí pro sportovce.

Současné také intenzivně jednáme s Povodím Moravy o možnosti vybudovat fotbalové hřiště a tenisové kurty na jiném místě, které by v budoucnu nebylo ohroženo případnou další fatální povodní. Jde ale o rozsáhlý projekt, který bude trvat několik let – musíme zajistit financování, změnit územní plán, provést hydrologické posudky, výpočty průtokových poměrů, studie i návrh protipovodňových opatření...

Tak dlouho však čekat nemůžeme. Proto jsme se po dohodě s Povodím Moravy a FK Hanušovice rozhodli alespoň pro částečnou revitalizaci hřiště na jeho stávajícím místě.

*S pozdravem Marek Kostka,
váš starosta*

Město opravilo místní silnice. Investice přišla na milióny korun

Kromě nového hlavního průtahu městem mají Hanušovice i další nově rekonstruované cesty. Město do jejich oprav jen letos investovalo více než pět miliónů korun. Zhruba polovinu této částky pokryly dotace.

„Letos se nám podařilo opravit místní komunikace v ulici Habartické a Na Výsluní. Dále jsme renovovali cesty v Potůč-

níku a Hynčicích nad Moravou,“ přiblížil rozsah prací i konkrétní lokality Jan Langet z hanušovické radnice.

Tentokrát se jednalo už o čtvrtou etapu projektu obnovy místních komunikací. V některých případech byla oprava cest spojena i s obnovou veřejného osvětlení nebo vybudováním parkovacích stání. (jk)

OZNÁMENÍ

**MUDr. Kubáček Svatopluk oznamuje,
že v termínu 13. 8. – 27. 8. 2025 bude ordinace
uzavřena z důvodu čerpání letní dovolené.**

**Skenujte QR kód
a lajkujte nás
na našem
Facebooku.**

Z deníku hasiče

Hořelo auto se dřevem

Auto naložené kulatinou hořelo v sobotu 5. července v Rudě nad Moravou. Hanušovičtí hasiči pomáhali při likvidaci náročného požáru, který se naštěstí obešel bez zranění.

Bouře napáchala velké škody

Velké škody napáchala bouře, která se regionem prohnala 23. června. Stromy na několika místech zatarasily cesty a narušily elektrické vedení. Hasiči měli s odklizením kmenů spoustu práce.

BMW narazilo do stromu

Dvě zraněné osoby si vyžádala nehoda vozidla BMW, ke které došlo 13. června u Kopřivné. Na místě nehody zasahovali také hanušovičtí hasiči. (jk)

Nové tenisové kurty vzniknou v depu. Stavět se začnou příští rok

Hanušovická radnice se dohodla s tenisovým klubem na novém umístění tenisových kurtů. Ty vloni zničila povodeň, a tak se hrací plocha přesune do areálu bývalého depa. Tam bude před velkou vodou lépe chráněna.

„Přemístění kurtů nám umožní, že budeme moci do zázemí pro tenisty bez obav investovat. Letos bychom chtěli připravit projekt včetně stavebního povolení a příští rok začít se samotnou výstavbou kurtů,“ vysvětlil Marek Kostka, starosta Hanušovic.

Stavba kurtů má v ideálním případě začít příští rok na jaře. Jde o další investici města do sportovního zázemí v Hanušovicích. V areálu depa už teď nově sídlí i skatepark. Obě hrací plochy se tak budou vhodně doplňovat. (jk)

Policie a ochránci přírody si došláplí na neukázněné turisty

► Tyhle turisty nečekal hezký budíček. Jeseníky nejsou tábořiště, alespoň z pohledu zákona ne, a tak strážci přírody i policisté odměnili pokutou všechny, kteří zákaz stanování mimo vyznačená místa ignorovali. Foto: CHKO

OKRES – Hlídka stráže přírody CHKO Jeseníky se ve spolupráci s policií zaměřila v uplynulých dnech na neukázněné turisty. Konkrétně na ty, kteří táboří nebo stanují na místech, kde to návštěvní řád CHKO zakazuje.

„Až na jednu dvojici turistů, která nerespektovala zřetelný zákaz vstupu na Petrovy kameny, jsme první den žádné přestupky řešit nemuseli. Zato druhý den jsme objevili několik osob, které přespaly v rezervaci mimo značené trasy, a také turisty, kteří stanovali ve druhé zóně chráněné krajinné oblasti,“ uvedl Petr Šaj, ředitel Správy CHKO Jeseníky.

Hříšníci vyfasovali na místě pokuty. Stanovat a přespávat jinde než na vyznačených místech je totiž v CHKO zakázané. Další kontroly připravují strážci přírody i na zbytek léta, kdy Jeseníky tradičně zaplavují davy turistů. Nebezpečím pro přírodu mohou být i neukáznění sběratelé borůvek. (jk)

Region pořád ztrácí. Příčinou je nízká porodnost a stěhování

OKRES – Zhruba o 1 400 lidí přišel za první čtvrtletí letošního roku Olomoucký kraj. Největší úbytek obyvatel zaznamenaly okresy Jeseník a Šumperk. Prvně zmiňovaný má o 370 lidí méně, Jesenícko je slabší o dalších 300 osob.

„Během prvních tří měsíců letošního roku se v kraji narodilo 1 074 dětí. Absolutně nejvíce z nich přišlo na svět v nejlidnatějším okrese Olomouc, naopak nejméně v okrese Jeseník. V celém kraji připadalo na 1 000 obyvatel 6,9 živě narozených dětí,“ uvedl Jiří Frelich z Českého statistického úřadu.

S nízkou porodností se potýká celé Česko. Vloni se narodilo nejméně dětí za celou historii samostatného státu. „Potřetí v řadě tak došlo k výraznému meziročnímu poklesu nejen porodnosti, ale i plodnosti. Na jednu ženu v průměru připadlo 1,37 dítěte,“ uvedli statistici.

Úbytek obyvatel v Olomouckém kraji, a na Jesenícku a Šumpersku zvláště, nezpůsobuje jen malý počet narozených dětí, ale také stěhování lidí. Šumpersko kvůli tomu přišlo za první čtvrtletí letošního roku o 190 lidí, kteří vyrazili hledat nový domov jinde. (jk)

► Okres Jeseník má aktuálně 36 tisíc obyvatel, okres Šumperk přibližně 119 tisíc. V obou regionech lidí ubývá. Ilustrační foto:red

O ceny cestovního ruchu bojují zástupci ze Šumperka i Jesenicka. Kujte železo, dokud je žhavé

OKRES – Hned několik zástupců ze Šumperska a Jesenicka letos soupeří o Ceny cestovního ruchu Olomouckého kraje. Na webu cenykraje.cz jim můžete dát hlas a zvýšit tak jejich šanci na získání ocenění.

„Za poslední roky jsme viděli, jak složitá období zasáhla mnoho podnikatelů, průvodců, hoteliérů i všech, kteří v cestovním ruchu pracují s láskou a nadšením. Spouštíme hlasování, ve kterém můžete podpořit ty, kteří svou práci dělají Olomoucký kraj atraktivním a nezapomenutelným,“ vyjádřil Svatopluk Binder, náměstek hejtmana Olomouckého kraje pro oblast cestovního ruchu.

V anketě bojují o přízeň hlasujících například zřícenina hradu Brničko, vojenské muzeum Staroměstska, Boží hora nad Žulovou

► O ceny kraje v cestovním ruchu mohou lidé hlasovat do konce července. Titul nejromantičtějšího místa může získat i zřícenina hradu Brničko. Stačí poslat hlas. Foto: red

nebo Pradědovo dětské muzeum v Bludově. Hlasování končí 31. července. Každý hlasující může v anketě udělit jeden hlas, a to v každé z pěti vyhlášených kategorií. (jk)

Slavnostní otevření skateparku

SKATEPARK

Hlanušovice

BMX & KOLOBĚŽKOVÁ Exhibice

PROGRAM

📅 Pátek 1. srpna 2025

Zahájení a slavnostní otevření 15:00h

Komentovaná exhibice 16:00h

Autogramiáda jezdců 18:00h

9					5	4		
5			2	8				
		1					7	5
3		6	7	9				
		8				7		
				6	3	9		2
2	6					8		
				7	6			9
		5	9					1

	5			8				9
		9	1				6	
	2	7	9		3			
				3			2	7
	6						5	
2	3			4				
			5		2	4	7	
	7				8	6		
5				6			9	

	7				4			8
2			3					
9		8		1		2		
1						5		6
		6	9		7	1		
8		5						7
		9		3		6		1
					8			3
7			4				5	

5		1			9		8	
	2							
3								5
9		6	3		8	7		
4			7		1			6
		8	5		6	1		9
8								7
							6	
	3		6			4		8

	8	9			1			7
2								
5			7				8	2
	6					9		
3		1	5		9	8		6
		4					2	
1	4				7			5
								3
7			6			4	1	

	5	3			2	4		
9						2		
2		4		9				
6		5	3		7			
	8						3	
			4		5	8		2
				7		9		4
		2						6
		1	5			3	2	

3	7							2
		8			1	7		
		4				5		
								3
				9	8		6	
		2			5	9		4
2		9						6
	3			5	7			
						8		

2								
	5	9	6					
				5		6	1	
1	6	8		9				4
					4	5		
		5	7					
	7		8			9		
	9		1				4	2

					6	5		
								8
			7					2
8				4			5	
		7	6				3	
			3	2	8			9
	4						1	
6				3	5			
	9		1					3

								6
5	3		2			4		
		9					3	
		6			3			
		7					8	
1						9		2
				2	8		7	
					6	3		
4		5		9			6	

				1		9		4
			2					
		3	8			6		
	4	7						
	1			2				8
2	8		6		7			
								6
	7		1					
6			5			3	2	

		3				6		
2		5	9			1		
	9				4			
1								
8					5		3	
			3	7	6	8		
3								4
			8	3			1	9
							7	

Český den proti rakovině v Hanušovicích

Dne 14. 5. 2025 se konal již 29. ročník celonárodní veřejné sbírky Český den proti rakovině, který jako každý rok pořádá Liga proti rakovině Praha.

Letos se činnost Ligy zaměřila na prevenci kolorektálního karcinomu. Každý, kdo si zakoupil kytičku měsíčku lékařského, obdržel také leták s informacemi o možnostech prevence.

Ani letos nevynechala MAS Horní Pomoraví, o.p.s. prostřednictvím Turistického informačního centra (TIC) Hanušovice účast na dobročinné sbírce a do této akce se zapojila.

Velkou pomocí se stali opět žáci základní školy Hanušovice, kteří byli rozděleni po dvou do tří skupinek. Touto cestou bychom chtěli moc poděkovat za dobrovolnickou činnost těmto žákům a zároveň také děkujeme za spolupráci řediteli školy Františku Felnerovi a zástupci ředitele Petrovi Jordovi, kteří nám pomohli oslovit dobrovolníky z řad žáků školy a také zajistit širší působnost sbírky do okrajových částí města.

Letos se podařilo prodat celkem 466 ks kytiček a celková vybraná částka činila rekordních 16 335 korun. Děkujeme všem, co přispěli do sbírky a podpořili ji.

Vlasta Tesárková
TIC

29. ročník celonárodní veřejné sbírky

Český den proti rakovině

14. 5. 2025
www.cdpr.cz www.lpr.cz

35 let 1990-2025 Liga proti rakovině Praha

Získat e-kytičku můžete odesláním dárcovské SMS ve tvaru DMS KVET 30 nebo DMS KVET 60 nebo DMS KVET 90 nebo DMS KVET 190 na číslo 87 777. Cena DMS je 30, 60, 90, 190 Kč. Více na www.darcovskasms.cz.
Děkujeme také za dary na sbírkový účet č. 6500065/0300.

Přispět můžete také QR platbou:

Generální partner: Česká pošta
Hlavní partner: dpd
Hlavní mediální partner: Česká televize, Radiožurnál
Mediální partner: květy maffra, Zahradka, Data-run, Záhřada
IT partner: trigama.eu
Poděkování dalším partnerům a spolupracovníkům: Bluetech, s.r.o., Česká rada dětí a mládeže, Český červený kříž, Český svaz žen, Model Obavy, a.s., Monitora media, s.r.o., Prosz, z.ú., Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, Soleta Signum, s.r.o., Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR
Partneri: Emco, PČJ, SČZ, SČZ, SČZ
Organizátor: ASKODIA

PLÁNUJETE

Zabezpečit **budoucnost** sobě i své rodině?

Uspořít na pojistném či splátkách?

Pořídit si vlastní **bydlení**?

NAVŠTIVTE MĚ

Zajišťuji **profesionální** servis

Těším se na Vás v našich **nových** kancelářích v **Jindřichově** nebo **Šumperku**

POZOR
ZMĚNA ADRESY
NOVĚ V JINDŘICHOVĚ A ŠUMPERKU

Váš konzultant

FILIP SCHWARZER
+420 608 603 683
filip.schwarzer@vaskonzultant.cz
IČ: 17484341

Starobranská 10 787 01 Šumperk
Jindřichov 92 788 23 Jindřichov

INVESTICE • POJIŠTĚNÍ • ÚVĚRY • HYPOTÉKY • REALITY

Městská knihovna pravidelně zveřejňuje na svých webových stránkách tipy na knižní novinky, které jsme nově zakoupily pro dětské i dospělé čtenáře. Zároveň bychom rády připomněly, že nabízíme jednoduchou možnost online objednání a rezervace knih. Přestože tuto službu mnozí naši čtenáři již běžně využívají, víme, že ne všichni o ní vědí a nebo nevědí, jak na to. Objevte, jak snadné je mít knihy připravené předem – bez čekání a s jistotou, že o vámi vybraný titul nepřijdete. Na našem webu **www.knihovna.hanusovice.info** dle níže uvedeného návo-

du, si můžete knihy objednat či rezervovat z pohodlí domova.

3 jednoduché kroky pro objednání knih přes on-line katalog (knihy.hanusovice.info):

1. **Přihlásit se** do svého čtenářského konta
uživatelské jméno: příjmení
heslo: číslo průkazu, popřípadě vámi zvolené heslo
2. **Vyhledat** titul, který byste chtěli zapůjčit.
3. Pokud je kniha na regálu volná můžete si ji **objednat**, pokud je kniha půjčená, zvolte možnost **rezervace**.

Dle uvedených kontaktních údajů ve vašem čtenářském kontě vám přijde informace k vyzvednutí. Poté si můžete v provozních hodinách knihy **vyzvednout**.

Lze samozřejmě využít i alternativní způsob objednání a to:

e-mailem: knihovna@hanusovice.info,

sluzbyknihovny@seznam.cz

telefonicky: 583 231 434, 583 034 422

Vaše MK Hanušovice

Knihovna Hanušovice vítá nové čtenáře!

Ve čtvrtek 5. června 2025 se odehrála slavnostní událost v naší knihovně. Žáci z 1.A a 1.B ZŠ Hanušovice byli za přítomnosti p. uč. V. Pitákové a p. uč. A. Janočkové slavnostně pasováni do řádu čtenářského. Našimi čtenáři se stali v rámci celostátního projektu – Knížka pro prvňáčka – Už jsem čtenář. Přejeme našim novým čtenářům spoustu krásných zážitků s knihami.

Městská knihovna

Náš recitační kroužek byl při tom... aneb Pasování předškoláků v Mateřské škole v Hanušovicích

V úterý 10. června 2025 v 17:00 hodin zavítali žáci recitačního kroužku ze Základní školy v Hanušovicích pod vedením paní učitelky PaedDr. Vladimíry Žídkové do Mateřské školy v Hanušovicích se zdařilým kulturním programem při příležitosti „Pasování předškoláků.“

Po úvodním vystoupení jsme poděkovali všem přítomným za bouřlivý potlesk a popřáli dětem mnoho školních úspěchů v příštím roce v naší základní škole.

Těšíme se na Vás, milé děti!

*S pozdravem
PaedDr. Vladimíra Žídková,
vedoucí recitačního kroužku*

Co se děje v mraveništi?

Vše začalo tím, že na jedné vycházce, děti objevily velké mraveniště. Zaujala je práce mravenečků, kteří vypadali jako že si jen tak zvesela pobíhají celý den.

Ve školce si děti, na úvod tohoto tématu, poslechly veršovanou pohádku „Polámal se mraveneček“ a píseň „Já jsem Ferda Mravenec“. Po celý týden měly děti ve třídě přichystáno spoustu zajímavých činností,

kteří jim život mravenců ještě více přiblížily. Zahrály si hru „Cesta ke královně“ na koberci s kostkou. Postavily si „mraveniště“, kde samozřejmě vládla mravenčí královna. Procvičily si jemnou motoriku, fantazii a vzájemnou spolupráci při tvoření 3D obrázků mravenců z různých materiálů. Proběhly si pomocí magnetů mravenčím labyrintem. Prohlížely si knihy i encyklopedie o životě

mravenců a zjistily tak kolik má třeba mravenec nohou, čím se živí a jaký je jejich užitek. Na videu děti shlédly průřez mraveništěm a jakou mají mravenci sílu, když jsou tak malí. Dozvěděly se, že každý jedinec v mraveništi má nějakou funkci a hlavně, že si všichni pomáhají jako jedna velká rodina.

Hetmánková -uč

Školní výlet 1.A, 1.B a 2.A – Zoo Olomouc

V úterý 3. 6. 2025 se třídy 1.A, 1.B a 2.A vydaly společně na školní výlet do Zoologické zahrady Olomouc. Děti zde zblízka pozorovaly svá oblíbená zvířata a seznámily se také s méně známými druhy zvířat. Největšími oblíbenci se stali surikaty, žirafy, opice a černý jaguár. Notnou dáv-

ku odvahy musely děti projevit při přechodu přes visutou houpací lávku a také při vchodu do temné místnosti plné netopýrů. Radostně si pak zakoupily spoustu upomínkových předmětů a s úsměvem se vrátily zpět do náruči svých rodičů. Na výletě se nám moc líbilo. Počasí nám

přálo a užili jsme si mnoho krásných společných chvil.

Děkujeme firmě Vobus za příjemnou a bezpečnou cestu tam i zpět.

*Za třídní učitelky a asistentky
Veronika Pitáková*

Škola jinak: osmáci 3 dny na cestách

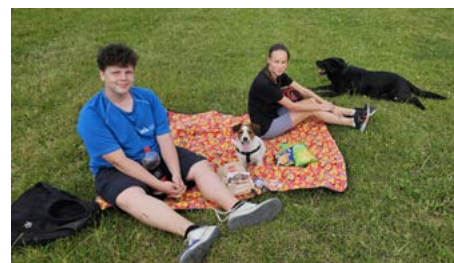
V termínu od 23. do 25. června jsme si s žáky 8. ročníků užili tři dny mimo školní lavice. Ačkoliv jsme zůstali v našem kraji, zážitků jsme si odnesli spoustu – od smíchu, přes trochu strachu až po odpočinek v přírodě.

Den první: Olomouc – město strašidel a zábavy

V pondělí 23. 6. jsme vyrazili vlakem z Hanušovic do Olomouce. První zastávkou byl Strašidelný dům, kde jsme se opravdu nenudili – některým tuhla krev v žilách, jiní se smáli, až se za břicho popadali. Zážitek, na který jen tak nezapomeneme! O tom, co koho nejvíc vyděsilo (nebo pobavilo), jsme si vyprávěli ještě po cestě domů. Po trochu adrenalinovém začátku následovala návštěva obchodního centra Šantovka, kde si děti mohly odpočinout, dát si oběd nebo něco malého koupit.

Den druhý: Sladké dopoledne v cukrárně Květná

V úterý 24. 6. jsme se vydali vlakem z Hanušovic do Starého Města, odkud jsme pokračovali do cukrárny Květná. Tam nás čekalo příjemné posezení, výborné zákusky, točená zmrzlina, domácí limonáda a další dobroty. Žáci si užili klidné dopoled-

ne, mohli si vybrat podle chuti a odměnit se tak za své školní úsilí.

Den třetí: Procházka a piknik v přírodě

Ve středu 25. 6. 2025 jsme zůstali v okolí Hanušovic. Užili jsme si procházku přírodou, která nás zavedla na pěkné místo, kde jsme si udělali piknik. Počasí nám přálo, a

tak jsme se nasvačili na dekách pod širým nebem.

Byl to odpočinkový závěr školního roku. Výlet nám umožnil lépe se poznat a posílit kamarádské vztahy mezi žáky.

*Mgr. Petra Matoušková,
Ing. Markéta Kochová*

UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU V HANUŠOVICÍCH ANEB ANI V DŮCHODU NEMUSÍTE JEN SEDĚT DOMA

Od 9 října 2025 od 13:00 nabízíme vzdělávací přednášky na téma Němci a Češi: Společná cesta dějinami.

Cyklus šesti přednášek vás provede bohatou a často dramatickou historií česko-německých vztahů od středověku po současnost. Nabízí pohled na klíčové momenty a témata, která formovala naše společné dějiny.

Bližší Informace o kurzu a registrační formulář lze získat v Informačním centru v Hanušovicích.

Místo konání: Kancelář MAS Horní Pomoraví, Hlavní 137, Hanušovice

Kontakt: Veronika Škrottová (email: skrottova@hornipomoravi.eu, tel: +420 606 596 878).

Rozloučení se školou

Vedení školy, učitelé, rodiče, žáci!

Dovolte, aby se s Vámi rozloučili žáci 9.A a 9.B naší Základní školy a Mateřské školy v Hanušovicích závěrečnými slohovými pracemi na téma: „Rozloučení se školou“. Doufám, že Vás tyto práce zaujmou svým obsahem a v mnohém příjemně překvapí zralými názory a postoji vycházejících žáků včetně hodnocení školní docházky do naší základní školy. Mnohé

písemné práce mě chytily za srdíčko, i slzička ukápla.

Děkuji všem vycházejícím žákům, kteří zpracovávali tento písemný dokument, za upřímná slova plná díky a uznání náročné práce pedagogů, asistentů pedagogů i ostatních pracovníků školy.

Milí žáci, těmito slovy jsem Vás vítala každý den ve svých hodinách českého jazyka, literár-

ní výchovy a slohu. Kdykoliv budete mít zájem nás navštívit, budeme jen rádi. U nás máte vždy dveře otevřené! Možná, že po letech se opět sejdem na školních srazech a budeme si spolu povídat již v nové životní roli, a to v roli rodičovské. Vždyť ta léta tak rychle běží...

*PaedDr. Vladimíra Žídková,
vyučující českého jazyka 9. ročníků*

Na první školní den si pamatuji dobře. Mám na mysli ten den, kdy jsem poprvé vkročila do nové školy v Hanušovicích. Byla jsem v šesté třídě. Přišla jsem z Jindřichova na Moravě, kde jsem prožila svých pět školních let. Zнала jsem tam každou chodbu, každou lavici, každého spolužáka. A najednou jsem byla v úplně novém světě. Byla jsem nervózní. Nová třída, noví učitelé, nové tváře. Bála jsem se, jestli si mě někdo všimne, jestli mě přijmou. Ale ukázalo se, že to byli

fajn lidi. Postupně jsem si našla svoje místo, kamarády i učitele, kteří mi pomohli vyrůst nejen ve vědomostech, ale i jako člověk. Roky plynuly a já si začala uvědomovat, že tato změna byla možná to nejlepší, co mě mohlo potkat. Naučila mě přizpůsobit se, otevřít se novým věcem a lidem. Každý školní den přinesl něco, co mě posouvalo dál. I když to někdy nebylo jednoduché, nelituju ani minuty. A teď? Teď stojím na konci deváté třídy a cítím zvláštní směr radosti a smutku. Vzpomínám na staré časy v Jindřichově, na první nesmělé dny v Hanušovicích a na všechno, co mezi tím bylo. Tolik vzpomínek, tolik příběhů. Škola pro mě nebyla jen o učení, ale hlavně o lidech, o přátelstvích a zážitcích, na které nikdy nezapomenu. Odcházím s hlavou plnou plánů, ale i s vděčností. Těším se na novou kapitolu, ale vím, že tato stránka mého života zůstane navždy v mém srdci.

Patricie Schovajsová, IX.A

Den, na který jsme všichni dlouho čekali, je konečně tady! S radostí i s nostalgii se loučíme se školou, s místem, které nás provázelo během devíti let. Byly to roky plné učení, přátelství, výzev a nezapomenutelných zážitků.

Vzpomínám si na první školní den, kdy jsme byli plni očekávání a vstoupili do lavic prvních tříd. Tehdy jsme nevěděli, kolik zážitků a zkušeností si odsud odneseme. Postupně jsme si zvykli na ranní vstávání, písemky i nervózní chvíle před tabulí. Bylo to období plné objevování nejen světa kolem nás, ale i nás samotných.

Každý den nám přinesl nové výzvy. Některé hodiny byly napínavé a inspirující, jiné nám daly zabrat, ale i ty nejtěžší chvíle nám

pomohly růst a naučily nás nevzdávat se. Kromě znalostí jsme si osvojili důležité životní lekce: jak se vypořádat se stresem, jak pracovat v týmu, jak překonávat překážky a hledat vlastní cestu.

Škola však nebyla jen o učení. Byla místem, kde se formovala pevná přátelství, kde jsme sdíleli radostné i náročné chvíle. Pamatuji si společný smích o přestávkách, školní výlety plné dobrodružství, které nás spojily, a chvíle, kdy jsme jeden druhému pomáhali. Vzpomínky na tyto zážitky si poneseme navždy.

Každý z nás si odnášíme něco jedinečného. Někteří vzpomínají na oblíbené učitele, kteří dokázali předměty oživit a povzbudit nás k přemýšlení. Jiní si uschovají vzpomín-

ky na spolužáky, s kterými sdíleli radostné i těžké chvíle. Ať už byly naše školní dny různé, jedno je jisté - změnily nás. Naučily nás nejen vědění, ale i porozumění sobě samým.

Dnes stojíme na prahu nové etapy. Před námi se otevírají dveře k dalším možnostem - studiu, práci, novým zkušenostem. Možná, že se naše cesty rozdělí, ale vzpomínky na školní léta zůstanou v našich srdcích. Každý z nás jde vpřed s vlastním snem, s vlastním příběhem, který právě začíná.

Loučíme se s místem, které nás tolik naučilo. S poděkováním říkáme poslední sbohem, ale zároveň s nadšením vítáme budoucnost. Co přinese, je jen na nás.

Sebastien Vágner, IX.A

Je zvláštní psát tyto řádky. Před devíti lety jsem se poprvé posadila do školní lavice, kde mi bylo všechno nové - písma, čísla, spolužáci i paní učitelka. Tehdy mi vůbec nedocházelo, že právě začíná jedna z nejdůležitějších kapitol mého života. A dnes? Dnes stojím na jejím konci.

Základní škola nebyla jen o učení. Byla o přátelstvích, která jsme si tu vytvořili, o společných zážitcích, výletech, trapasech i vítězstvích. Nebyli jsme tu všichni od první třídy - někteří přišli později, někteří odešli. Ale právě v tom je ta krása - že jsme se tu potkali a na chvíli šli stejnou cestou.

Byly to roky smíchu, ale i slz. Někdy jsme

počítali minuty do konce hodiny, jindy se nám nechtělo jít domů. A i když jsme si občas postěžovali, že toho je moc, že učitelé jsou přísní, že zkoušení je nespravedlivé - teď víme, že nám chtěli jen pomoci. Pomoci vyrůst, pomoci se připravit na to, co nás čeká dál.

Chci upřímně poděkovat všem učitelům a hlavně učitelkám, kteří s námi měli trpělivost, věřili nám a připravovali nás na přijímací zkoušky z českého jazyka a literatury i matematiky. Díky vám jsme měli šanci ukázat, co v nás je. Nešlo jen o testy a známky - šlo o to, naučit se zodpovědnosti, překonávat strach a věřit ve své schopnosti. A za to vám

budu navždy vděčná.

Teď se naše cesty rozcházejí. Každý z nás míří jinam - někdo na gymnázium, jiný na odbornou školu. Už nebudeme sedět v jedné třídě, nebudeme si každé ráno říkat „Ahoj“, nebudeme spolu trávit přestávky. A přesto vím, že na tyto roky nikdy nezapomenu. Protože právě tady jsem začala růst. Nejen jako žák, ale i jako člověk.

Loučím se s tímto místem s vděčností a srdcem plným vzpomínek. A i když je ve mně trocha smutku, cítím i radost, protože každý konec je vlastně nový začátek. Děkuji.

Veronika Rýdlová, IX.A

Když si dnes uvědomím, že opravdu končím jednu velkou životní kapitolu, je mi trochu smutno, ale zároveň jsem vděčný. Vděčný za všechny ty roky, které jsem mohl strávit ve škole – mezi spolužáky, kamarády, a hlavně pod vedením skvělých učitelů, kteří mě nejen učili, ale hlavně mě podporovali a formovali jako člověka.

Na začátku první třídy jsem měl v očích nejistotu a v ruce obrovskou aktovku. Nevěděl jsem, co mě čeká. Dnes, když se rozhlédnu zpět, vidím cestu plnou zážitků, učení, smíchu i překážek. Škola mi dala mnohem víc než jen vědomosti – naučila mě překonávat sám sebe, vážit si druhých a jít si za svým cílem.

Rád bych poděkoval několika lidem, kteří pro mě byli během těchto let výjimeční.

Paní učitelka Vladimíra Žídková mě celou dobu skvěle vedla a pomohla mi především s přípravou na přijímací zkoušky

z českého jazyka a literatury. Její hodiny byly vždy pečlivě připravené, srozumitelné a přitom poutavé. Vždy měla pochopení, když jsem něco nechápal, a dokázala mě motivovat. Díky ní jsem šel ke zkouškám s jistotou a vědomím, že na to mám.

Paní učitelka Anna Láníková byla mou oporou při přípravě na přijímací zkoušky z matematiky. I když pro mě matematika nebyla vždy jednoduchá, dokázala mi ji vysvětlit tak, že jsem začal věřit, že ji opravdu zvládnou. Byla trpělivá, spravedlivá a vždy ochotná pomoci. Její přístup mě naučil, že chyba není konec světa, ale jen krok na cestě k pochopení. Za to si jí opravdu moc vážím.

Zvláštní poděkování si zaslouží paní učitelka Michaela Vařeková. Je to podle mě jeden z nejlepších učitelů, které jsem, kdy poznal. Vždy byla vstřícná, lidská a ochotná vyjít nám vstříc v jakékoliv situaci. Dokázala nás podpořit nejen po stránce školní, ale i lidské, a já si upřímně mys-

lím, že by si zasloužila ocenění za nejlepšího učitele. Takových jako ona moc není – a já jsem vděčný, že jsem ji mohl zažít jako svoji učitelku.

Děkuji ale i všem ostatním učitelům, kteří mě během školních let učili. Víím, že to s námi občas nebylo jednoduché, ale přesto do nás každý den vkládali čas, energii a někdy i nervy. Díky vám jsem mohl vyrůst a posunout se dál.

Loučím se také se svými spolužáky. Byli jsme skvělá parta a budu na nás vzpomínat s úsměvem. Výlety, legrácky v hodinách, ale i společné stresy před testy – to všechno bylo naše a to všechno si ponesu dál svým životem.

Dnes odcházím s pocitem, že jsem připraven vydat se na novou cestu. Vzpomínky, přátelství a vděk za to, co jsem tady prožil, zůstanou navždy.

Tomáš Horváth, IX.B

Vážení učitelé, milí spolužáci, tak a je to tady! Konec devátého ročníku a začátek něčeho nového. Tímto dnem končí našich devět let. Byli jsme spolu od roku 2016-2025. Byly to krásné roky zažité s vámi.

Jak jsme se těšili na první zvonění a zábavu, tak tímto dnem to i končí. Chtěla bych se s vámi podělit o mé dětství na této Základní škole v Hanušovicích. Začala bych od nástupu do základní školy.

Do první třídy jsem se těšila, neboť jsem se chtěla naučit psát, číst a počítat, ale také poznat nové děti a kamarády. V první třídě to bylo hlavně o zábavě a poznávání nových věcí.

V druhé třídě přišlo násobení a dělení. Třetí třída už byla horší, přibyla nám totiž angličtina a vyjmenované slova. Čtvrtá a pátá třída

to bylo trošičku těžší, ale už to bylo takové, co znám. Potom nastal čas uvědomění, že přichází druhý stupeň a s ním i nové učivo.

Přišla šestá třída, přibyli i noví žáci z Jindřichova. A zbývají nám poslední tři roky, a to sedmá, osmá a hlavně devátá třída. Tam nás učitelé docela strašili, pokud se nezačneme pořádně učit, tak nebudeme dostatečně připraveni do devátého ročníku, kde se setkáme s veškerou probranou látkou, ale i že máme začít přemýšlet, co bychom chtěli dělat v budoucnu. Plno z nás ještě nevědělo, kam se vydat na střední školy. Byla to pro nás velká výzva si vybrat takový obor, který nás bude bavit, naplňovat a hlavně, jestli najdeme uplatnění i v práci.

No a je to tady! Náš vysněný devátý ročník, plno stresu a učení na střední školy! Ale

nebojte, je tu i zábavná část, pro někoho to možná bude stres. A je to naše akademie, plno trénování, tancování, zábavy, spoustu dalších výletů a akcí pro prvňáčky, předškoláky, ale i pro žáky prvního stupně. Těším se na mou střední školu a můj nový život. Doufám, že mě učení bude bavit a stále motivovat.

Tímto bych chtěla poděkovat všem učitelům a učitelkám, kteří nás připravili na střední školy, ale také, že byla s nimi zábava. Mým spolužákům přeji úspěšné pokračování v dalším vzdělávání. I přes ty hádky, nedorozumění a těžké chvíle vám všem děkuji za devět let školní docházky v Základní škole v Hanušovicích.

MĚJTE SE KRÁSNĚ, NA SHLEDANOU!

Tereza Hotařová, 9.A.

Je to zvláštní pocit, že po těch devíti letech nastává konec velké kapitoly našeho života. Když si vzpomenu na první den v první třídě, vybavím si, jak jsme se všichni těšili, ale také jsme měli obavy, co nás čeká. Od první třídy do třetí jsme měli paní učitelku Annu Janočkovou, které bych chtěla poděkovat za krásné začátky na základní škole a za pěkné výlety a vzpomínky. Ve 4. a v 5. třídě jsme měli paní učitelku Radku Kotrašovou, která nás toho naučila opravdu hodně. Někdy to s námi neměla lehké, ale i tak nás skvěle připravila na druhý stupeň, za což jí děkuji. Nastal obávaný druhý stupeň, ve kterém jsme dostali za třídní učitelku paní Michaelu Vařekovou, které bych chtěla poděkovat

za to, že to s námi vydržela až do konce a že na nás měla pevné nervy. Jak začala 9. třída, nebylo to vůbec lehké. Museli jsme se rozhodnout, kam si dáme přihlášky na střední školu. Ale uteklo to. Ani jsme se nenadáli a před námi byly přijímací zkoušky. Chtěla bych poděkovat paní učitelce Vladimíře Žídkové za skvělou přípravu do českého jazyka a paní učitelce Anně Láníkové za přípravu na obávanou matematiku. No nebudu vám lhát, bylo to těžké a stresující období, ale to už je konečně za námi. Teď už jen vymyslíme a nacvičíme školní akademii a 9 let na základní škole je za námi.

Se třídou jsme toho zažili opravdu hodně. Smáli jsme se, hádali, učili se, často i zlobi-

li – ale vždycky jsme to byli my, parta, která držela pohromadě. Každý z nás tu zanechává kousek sebe – vzpomínky na chvíle, které už nikdy nepůjdou zopakovat.

Chtěla bych poděkovat také všem ostatním učitelům. Dalí nám nejen vědomos, ale i spoustu rad do života.

I když teď možná slavíme a těšíme se na prázdniny, v hloubi duše cítíme i smutek. Některé tváře už možná neuvidíme každý den jako nyní, ale přátelství, zážitky a vzpomínky si poneseme s sebou v dalším životě.

Takže... díky za všechno. Bylo to nezapomenutelných devět let!

Tereza Rajnohová, IX.B

Závěrečná kapitola jednoho příběhu. Tak bych popsala to, co právě teď prožíváme. Loučíme se se školou, která nás po tolik let provázela, formovala, učila a vedla. Loučíme se s lidmi, kteří se stali součástí našeho každodenního života. I když jsme si to možná plně neuvědomovali, právě teď nastává ten okamžik, kdy se naše cesty rozcházejí a každý z nás se vydává směrem, který si zvolí.

Já osobně jsem do této školy nastoupila až ve 2. třídě. Vzpomínám si, jak jsem stála před školou s batohem na zádech a s nervozitou v očích. Všichni už se znali, měli vytvořené skupinky, přátele, své místo ve třídě. A já jsem byla ta nová. Bála jsem se, jak mě ostatní přijmou, jestli zapadnu, jestli si najdu kamarády. Ale už během prvních dnů jsem poznala, že toto je místo, kde mi bude dobře. Spolužáci mě přijali mezi sebe, učitelé byli trpěliví a laskaví.

Roky plynuly a my jsme spolu zažili

spoustu společných chvil-krásných, veselých, ale i těžkých. Vzpomínám si na první školní výlet, kdy jsme se celou dobu smáli a zpívali písničky, na hodiny smíchu, ale i na testy, při kterých nám tuhla krev v žilách, na přestávky na chodbě, tajné hry i malá nedorozumění, jež nás ještě více stmelila.

Každý učitel, který nás učil, nám dal něco do života. Někteří nás naučili být zodpovědní, jiný nás motivovali, abychom se nebáli mluvit nahlas. A byli i tací, kteří nás naučili chápat, že každá chyba je součástí cesty a že právě díky ní můžeme růst. Děkujeme Vám za vaši trpělivost, podporu a víru v nás, i když jsme občas neposlouchali nebo měli pocit, že všechno víme nejlépe.

Dnes už nejsme děti, které si kdysi poprvé sedly do školních lavic. Jsme starší, moudřejší a odvážnější. Víme, co znamená přátelství, co znamená úsilí a jak důležité je nevzdávat se, i když se nedaří. A i když se naše

cesty brzy rozdělí, vzpomínky, které jsme tu společně vytvořili, zůstanou navždy součástí nás všech.

Rozloučení není jednoduché. Někdy nás svírá v krku, jindy se oči zalijí slzami. Ale víme, že to, co přichází, je nová šance, nové začátky. I když nás možná čeká neznámo, věříme, že jsme připraveni.

Děkuji vám, spolužáci, že jste mě mezi sebe přijali. Děkuji Vám, učitelé, že jste mě naučili více, než jen to, co bylo napsáno v učebnicích. Zejména děkuji paní učitelce Mgr. Anně Láníkové a paní učitelce PaedDr. Vladimíře Žídkové za skvělou přípravu na střední školy. Také musím poděkovat všem třídním učitelkám, jako jsou paní Mgr. Anně Janočkové, paní Mgr. Radce Kotrašové a paní Bc. Michaela Vařekové za to, jakou s námi měly trpělivost a za skvělé nápady na výlety.

Tereza Matochová, IX.B

Moje školní léta byla trochu jiná než u ostatních žáků. Kvůli zdravotním problémům jsem nemohl chodit do školy jako ostatní děť, a tak jsem se učil doma s mámou. Byla nejen mojí maminkou, ale i učitelkou, kamarádkou a oporou. Někdy to nám oběma dalo pořádně zabrat.

I když jsem neměl možnost být každý den se spolužáky ve třídě, snažil jsem se držet krok a zapojovat se, jak jen to šlo.

Ted, když končí devátá třída, cítím vděčnost. Mamince za její trpělivost a sílu a škole za to, že mě podporovala i takto na dálku.

Čeká mě nová etapa života. Těším se. Jsem plný očekávání i obav. Tato část života nikdy nezmizí z mého srdce. Rozloučení bývá někdy těžké, ale přináší i nové začátky.

Tomáš Vojtek, 9.B

Devět let základní školy uteklo rychleji, než jsem očekával. Prvních pět tříd jsem chodil do školy v Jindřichově, kam směřovaly moje první školní krůčky. V šesté třídě jsem přestoupil do Základní školy v Hanušovicích. Ze začátku jsem měl obavy, jak „zapadnu“ mezi nové spolužáky, ale postupně jsem si zvykl a našel si tu kamarády i oblíbené učitele.

Za ty roky jsme společně zažili mnoho učení, zkoušení, výlety, školní akce i chvíle, kdy

nám do smíchu příliš nebylo. Ale právě díky těmto zkušenostem jsme se něco naučili, nejen z učebnic, ale i o sobě navzájem i o životě. Ted stojíme na prahu nové životní etapy. Někdo z nás míří na střední školu nebo učiliště. Každý si volí svou cestu podle toho, co ho baví a kam chce směřovat. Chtěl bych velmi poděkovat všem učitelům, kteří nás po celou dobu vedli, podporovali a měli s námi trpělivost. Zvláštní poděkování patří paní učitelce Vladimíře Žídkové a třídní učitelce Anně Láníkové. Děkuji za to, že jste tu pro nás byly, že jste nás motivovaly a věřily v nás. Loučím se se školou s pocitem vděčnosti. Čeká nás nová kapitola, nové školy, nové začátky a nové výzvy. Základní škola v Hanušovicích mi dala pevné základy a vzpomínky, na které nikdy nezapomenu.

Vít Trošok, IX.A

Po devíti letech nastal ten okamžik - loučím se se Základní školou v Hanušovicích. Je zvláštní o tom psát, protože mám pocit, že teprve nedávno jsme poprvé usedli do lavic jako malí prvňáčci, plní nervozity, očekávání i zvědavosti. Dnes stojíme na konci jedné etapy a čeká nás další, nová a neznámá.

Za těch devět let jsem zažil hodně dobrého i méně příjemného. Mezi moje nejhezčí vzpomínky patří vodácký výcvik, kde jsme si užili spoustu zábavy, dobrodružství na řece a společné večery u ohně. Velkým zážitkem byl i zájezd do Rakouska, kde jsme poznali zajímavá místa, zažili jsme hodně legrace a poznali jinou kulturu. Tyto chvíle mi zůstanou v paměti ještě dlouho.

Bohužel ale nevzpomínám jen na dobré věci. Vzpomínám si i na období ve 3. nebo 4. třídě, kdy jsme měli paní učitelku, která se k nám nechovala hezky. Často jsme se cítili poníženi, pod tlakem a báli jsme se chodit do školy. Bylo to nepříjemné období, které v nás mnohých zanechalo špatné pocity. Jsem ale rád, že paní učitelka už neučí v naší škole a my jsme to zvládli. Později nás učili pedagogové, kterým na nás opravdu záleželo.

Chtěl bych poděkovat všem učitelům, kteří nás na této cestě provázeli, a hlavně paní učitelce Anně Láníkové a paní učitelce Vladimíře Žídkové. Děkujeme za vaši trpělivost, ochotu a podporu. Byly jste pro nás nejen učitelkami, ale i oporou v těžších

chvích života.

Největší strach, který mě během základní školy provázel, byl spojený s přijímacím řízením na střední školu. Měl jsem obavy, jestli to zvládnu, a dlouho jsem nevěděl, jak to dopadne. Dnes už ale vím, že jsem přijat, a ten obrovský kámen, který mi tehdy spadl ze srdce, byl opravdu slyšet daleko.

Loučím se s pocitem vděčnosti i očekávání. Základní škola byla dlouhá cesta, na kterou budu vzpomínat, i když někdy s úsměvem a jindy se smíšenými pocity. Děkuji všem, kteří byli její součástí a pomohli mi dojít až sem.

Vojtěch Mrázek, IX.A

Když zavřu oči a představím si svůj první školní den, jako bych tam znovu stála – malá nervózní holčička s aktovkou větší než já sama, tisknoucí se k mamince a nejspíše vykukující směrem ke třídě plné cizích dětí. Netušila jsem tehdy, že právě tady prožiji devět let, které mě změní navždy.

Devět let. Zní to jako věčnost, ale uteklo to neuvěřitelně rychle. Každý den byl jiný – některý byl veselý, jiný náročný, některé jsme chtěli přeskočit, jiné bychom si přáli zažít znovu. Spolužačky se staly kamarádkami, školní lavice naším druhým domovem a učitelky průvodkyněmi na cestě, na kterou nikdy nezapomeneme.

Letos jsme se loučili. Bylo to zvláštní – vědět, že příště už nepůjdeme do stejné třídy, že už neusedneme do lavic s těmi, které jsme vídali každý den. Ale zároveň jsme cítili hrdost, že jsme to zvládli, že jsme vyrostli, že jsme připravené udělat další krok. Pro mě osobně to znamenalo velký sen – dostala jsem se na střední školu na obor Praktická sestra. A vím, že bez lidí kolem mě, bez těch, co mě vedli, by to nebylo tak jednoduché.

Chtěla bych z celého srdce poděkovat paní učitelce Anně Láníkové. Nejen za to, jak nás celá léta učila, ale hlavně za její neuvěřitelnou přípravu na přijí-

mačky. Nikdy jsem nezažila učitelku, která by se tolik snažila, která by nám tolik věřila. Vysvětlovala, opakovala, povzbuzovala, a nikdy nás nenechala cítit se ztraceně. Byla na nás přísná, když bylo potřeba, ale vždycky spravedlivá a laskavá. Díky ní jsem šla k přijímacím zkouškám připravená a sebevědomá.

Stejně tak bych chtěla poděkovat paní učitelce Vladimíře Žídkové, která se s námi učila až do poslední chvíle. Její pozitivní energie a neustálá podpora byly pro nás obrovským povzbuzením. Dokázala nás rozesmát, i když jsme měly stres. Věřila nám víc, než jsme věřili sami sobě. A právě díky její víře v nás jsme se nevzdávali a šli si za svým cílem.

Nezapomínám ani na začátky – na paní učitelku Annu Janočkovou, která byla naší první třídní učitelkou. Naučila nás číst, psát, počítat – ale hlavně nás naučila mít rád školu. Byla trpělivá, hodná a vždycky s úsměvem. Díky ní jsme se jako malé děti nebáli školních lavic, ale chodili jsme do školy s radostí. Byla to právě ona, kdo v nás položil pevné základy, na kterých jsme mohli dál stavět.

A velké díky patří také paní učitelce Radce Kotrašové, která nás připravila na druhý stupeň. Právě přechod z prvního na druhý stupeň bývá často těžký, ale

díky ní jsme ho zvládli s přehledem. Učila nás se zodpovědností, vedla nás k samostatnosti a nikdy nás nepodceňovala. Díky její přípravě jsme měli dobrý základ pro náročnější roky, které následovaly.

Devět let není málo. Byly to roky, kdy jsme rostli – nejen fyzicky, ale i duševně. Prošli jsme si přátelstvími, hádkami, společnými úspěchy i malými prohrami. Smáli jsme se, plakali, soutěžili, tvořili, učili se. A teď stojíme na prahu nové kapitoly.

I když si každá z nás zvolí jinou cestu, vím, že vzpomínky na základní školu zůstanou hluboko v nás. Budeme vzpomínat na učitelky, které nás formovaly, na přestávky, kdy jsme se smály do slz, na výlety, kdy jsme se cítily svobodné, a na chvíle, kdy jsme se společně báli písemek a pak se společně radovali, že jsme to zvládli.

Děkuji všem, kdo mě provázeli touto cestou. Děkuji spolužačkám za krásné chvíle, děkuji učitelkám za jejich trpělivost, péči a víru v nás. A děkuji škole – za to, že mě naučila víc, než jsem si kdy myslela, že zvládnu.

Teď už nezbyvá než říct: Děkuji za všechno. Sbohem, základko!

Veronika Vojtková, IX.B

Ani nevím, kde bych vážně začal. Moje první roky směřující do školy nebyly zrovna nejlepší. Měl jsem strach z ostatních dětí a velkých teenagerů. Hned ze začátku chci poděkovat paní učitelce Anně Janáčkové za to, že to se mnou přežila. Kolektiv v naší třídě, aspoň pro mě, ze začátku nebyl nejlepší. Stále jsem plakal a bál se ostatních dětí. Ale nakonec jsem se s ostatními seznámil a začali jsme být dobrá parta... A v tu dobu všechno začalo jít z kopce, problémy, otravování učitelek atd. Třeba nyní vzpomínám, jak jsme rozbiliokno nad skříněmi. Než jsem se ze všeho vzpamatoval a probral, jak rychle se vše stalo, postoupili jsme na druhý stupeň. Paní učitelky se snažily nás vystrašit, ale nemyslím si, že to nějak fungovalo... aspoň ne pro mě.

Přechod z prvního stupně na druhý nebyl tak hrozný. Sice na začátku jsem nepocho-

pil několik věcí ohledně rozvrhů, kam jít atd., ale nakonec jsem se přizpůsobil novým školním podmínkám, aspoň jsem si to myslel. Pak přibýlo odpolední vyučování, na které jsem se vážně těšil, ale také měl strach na začátku. Nakonec jsem neměl mít z čeho obavy a vše se povedlo. A než jsem si uvědomil, co se vůbec děje, objevil jsem se tu. Sice těch 9 let mi připadalo ze začátku jak nekonečné peklo, ale někdy si říkám, jak to mohlo vše utéct tak rychle... Za chvíli jdu na střední školu, začnu něco nového. A jsem za to i rád. Je potřeba změna. Bohužel vám nemůžu říct, jak probíhaly přijímací zkoušky na střední školy, protože jsem pro jistotu šel na učiliště. Ale podle mých spolužáků se nemáte čeho bát. Všichni vycházející žáci uspěli v přijímacím řízení. Všem se rázem ulevilo.

Samozřejmě by hodně lidí neprošlo bez

pomoci paní učitelek. Chci zaprvé poděkovat všem třídním učitelkám, co s námi měly ty nervy a přežily nás - paní učitelka Anna Janáčková, paní učitelka Radka Kotrašová a hlavně frajerka paní učitelka Michaela Vařeková. Dále chci VELMI poděkovat paní učitelce Vladimíře Žídkové za výborné hodiny a přípravu mých spolužáků na střední školy, to stejné pak paní učitelka Anna Láníková.

Hodně tváří z této třídy asi už nikdy neuvidím, ale několik z nich budu vidět každý den. Přejde mi neuvěřitelné, že za pár týdnů odejdu ze Základní školy v Hanušovicích a už se sem nevrátím. I přes některé špatné chvíle tady, mi to tu bude chybět. Ještě jednou chci poděkovat všem paním učitelkám, co učí v této škole a přeji hodně štěstí dalším deváťákům. Snad budete lepší než my.

Vít Karhan, IX.B

 hanušovice

Tak je to tady! Ten den, na který se každý těší, ukončení deváté třídy a na období, jež se nikdo netěšil - přijímací zkoušky.

Začalo to tím, když jsme poprvé usedli do školních lavic a začali se učit číst a psát. Ve třetí třídě nám přibyl další předmět angličtina, z počátku jsme se angličtiny báli, ale nakonec se ukázalo, že to nebude zas tak těžké a těšili jsme se, že se budeme vyťahovat před rodiči, jak umíme anglicky.

A v sedmé třídě přišel náš první volitelný

předmět němčina a ruština. A v osmé třídě nám přibyla chemie a těšili jsme se, že budeme dělat hodně chemických pokusů.

V deváté třídě nás čekali přijímačky na střední školy. Všichni jsme se báli, jak dopadneme. Nakonec jsme je všichni úspěšně zvládli. Mysleli jsme si, že budeme mít hromadu času na školní akademii a že se nebudeme téměř vůbec učit, ale to jsme si jen mysleli. Učili jsme se do posledního dechu. Záleželo jen na rozhodnutí

učitelů, jestli nás nechají trénovat na akademii či nikoliv.

Chtěl bych poděkovat všem asistentkám a nejvíc paní asistenci Tání Mikšíkové i všem učitelům za roky prožité na naší základní škole.

MĚJTE SE KRÁSNE, SKLÁDEJTE BÁSNĚ
A KDO BÁSNĚ NEUMÍ, TAK SE JE NAUČÍ.

Zdeněk Hotař, 9.A.

Nastala ta chvíle, kdy se všichni rozloučíme. Čas, který už nevrátíme zpět. Je rok 2025 a já jsem v deváté třídě. Roky utekly jako voda a já si nedokážu představit, že v září do této školy už nevstoupím. Když zavírám oči a nechám vzpomínky plynout, vidím před sebou malou prvňačku. Sedí v lavici poprvé, s očima plnými očekávání a srdcem plným nejistoty. Byla jsem to já, dítě, které netušilo, co ho čeká v následujících devíti letech. Dnes, když se ohlédnu zpět, cítím, jak se ve mně mísí radost i smutek. Končí jedna důležitá etapa života – základní škola.

První tři roky mě provázela paní učitelka Anna Janočková. Byla trpělivá, usměvavá a vždy spravedlivá. Naučila nás číst, psát, počítat, ale co bylo nejdůležitější – učila nás věřit ve své schopnosti.

Ve čtvrté a páté třídě nás převzala

paní učitelka Radka Kotrašová. Přechod to nebyl jednoduchý. Přece jen jsme už nebyli ti malí prvňáčci, ale zároveň jsme nebyli připraveni být úplně dospělí. Paní učitelka nás ale dokázala vést pevnou rukou. Uměla být přísná, když bylo potřeba, ale zároveň měla pro nás vždy otevřené srdce i uši k naslouchání.

A pak přišla druhá etapa – druhý stupeň. Tam jsme se potkali s poslední naší třídní učitelkou na základní škole, s paní učitelkou Michaelou Vařekovou, která nás provázela až do konce deváté třídy. S ní jsme si prošli pubertou, zmatky, radostmi, ale i obavami z budoucnosti. Byla tu s námi v každém momentu.

Každý rok ve škole byl jiný – někdy těžký, jindy lehký, ale nikdy zbytečný. Poznali jsme přátele na celý život, prošli jsme prvními láskami, hádkami, smíře-

ním, a hlavně jsme rostli – nejen věkem, ale i duchem.

Na konci této cesty bych ráda poděkovala ještě paní učitelce Vladimíře Židkové. Možná nás neučila celých devět let, ale její přístup, srdečnost, láska k dětem a každá hodina českého jazyka byla úžasně propracovaná a zábavná.

Dnes stojím na prahu nové etapy. Loučím se se školou, se spolužáky, s učiteli. S sebou si odnáším vděčnost, že jsem mohla potkat úžasné kamarády, kolektiv okolo nás a vzpomínky ze základní školy, na které nikdy nezapomenu. Devět let není málo, ale ani hodně. Jsou to roky, kde jsem nechala kousek sama sebe.

Děkuji všem, kdo byli součástí této cesty. Nikdy na vás nezapomenu.

Tereza Hnátková, IX.B

Ani se mi nechce věřit, že už je to tady! Končí moje základní školní docházka a já se ohlédnu zpátky. Vzpomínám si, jak jsem poprvé vstoupil do školy – všechno bylo nové, neznámé, trochu jsem se bál, ale taky jsem se těšil. Od té doby uplynulo spousta let, během kterých jsem se hodně naučil, vyrostl a poznal mnoho skvělých lidí.

Na prvním stupni jsem získal základy všeho důležitého. Právě tam jsem se naučil číst, psát a počítat. Paní učitelka Anna Janočková nás tehdy provázela úplně prvními krůčky školního života. Vždycky měla s námi trpělivost a doká-

zala nám všechno vysvětlit tak, abychom to pochopili. Díky ní jsme si na školu zvykli a začali ji mít rádi.

Na druhém stupni to už bylo náročnější, ale i zajímavější. V češtině nám hodně pomohla paní učitelka Vladimíra Židková, která nás připravila nejen na testy a slohové práce, ale hlavně na to, abychom se uměli dobře vyjadřovat. V matematice nás zase vedla paní učitelka Anna Láníková, která měla vždycky trpělivost a snažila se, abychom látku opravdu pochopili. Díky ní jsme zvládli i to, co nám ze začátku připadalo těžké.

A velké díky patří i paní učitelce Micha-

ele Vařekové, která nás provázela celým druhým stupněm. Uměla nás podržet, když bylo potřeba, držela naši třídu pohromadě a starala se o to, abychom byli nejen spolužáci, ale i kamarádi.

Za všechno, co mě na základní škole potkalo – ať už to bylo učení, zážitky, kamarádi nebo podpora od učitelů – jsem moc vděčný. Tyto roky mi daly hodně a budu na ně dlouho vzpomínat.

Loučím se se základní školou s vděčností, ale i s očekáváním, co mě čeká dál.

Jan Vyroubal, IX.B

HANUŠOVICKÝ ZPRAVODAJ

Vychází 12 x ročně, vždy v polovině měsíce v Hanušovicích. Periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává město Hanušovice, Hlavní 92, 788 33 Hanušovice, IČ: 00302546, ev. č. MK ČR E 10093, email: noviny@hanusovice.info, karabcova@mu-hanusovice.cz. Uzávěrka příspěvků do 28. dne předchozího měsíce na MÚ Hanušovice. Grafika a tisk: TRIFOX, s.r.o., Třebízského 1514/12, 787 01 Šumperk, redaktor: Jaroslav Kropáč.

Vlastní bydlení nemusí začínat hypotékou!

Program **HOPE** nabízí
dostupné bydlení v Hanušovicích.

- ✓ pro rodiny i jednotlivce
- ✓ bez hypotéky
- ✓ bez vlastních zdrojů

www.hblok.info/hope